

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2021, în cauza penală privind-l pe

*Porumbrica Nicolai XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.*

Termenul examinării cauzei:

1. instanța de fond: 14.07.2020-23.10.2020;

2. instanța de apel: 10.11.2020-19.01.2021;

3. instanța de recurs: 18.03.2021-16.06.2021.

a c o n s t a t a t:

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 23 octombrie 2020, Porumbrica Nicolai a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 11 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă a succesului părții vătămate Ignat Nadejda, a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea de la Porumbrica Nicolai în beneficiul succesului părții vătămate Ignat Nadejda suma de 50 000 lei, ce constituie prejudiciul moral cauzat și suma de 2 500 lei, ce constituie cheltuielile judiciare suportate.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Porumbrica Nicolai, la 06 mai 2020, aproximativ la ora 01:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,56 mg/l, aflându-se la domiciliul său amplasat în satul XXXXX, acționând cu intenția directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, în cadrul unui conflict cu Ion Ignat, având intenția de a-l omorî pe acesta din motiv de gelozie, i-a aplicat o lovitură cu cuțitul în regiunea antero-laterală dreapta a gâtului. În rezultatul acțiunilor infracționale ale lui Porumbrica Nicolai, lui Ion Ignat i-au fost cauzate, conform raportului de expertiză judiciară nr.202003C1121 din 23 iunie 2020, leziuni corporale grave periculoase pentru

viață sub formă de plagă înțepat tăiată, penetrantă, oarbă, a gâtului pe dreapta, cu lezarea venei jugulare și traheii, fiind în legătură causală directă cu survenirea morții, în urma cărora Ion Ignat a decedat pe loc.

3. Legalitatea sentinței a fost contestată cu apel de către apărătorul Șchiopu Tatiana în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea sentinței cu emiterea unei noi hotărâri prin care inculpatului Porumbrica Nicolai să fie achitat.

În motivarea cerințelor sale, apărătorul a inovat că învinuirea se bazează doar pe presupuneri, nu au fost prezentate probe pertinente, concludente și directe care ar dovedi vinovăția inculpatului.

La fel, a indicat că Porumbrica Nicolai se afla în legitimă apărare față de Ignat Ion, acest nu a avut nici o intenție să-l omoare, ori Ignat fiind la inculpat în casă, nu a reacționat la cerințele ultimului și ale soției sale de a părăsi locuința, și doar la a 3-4 cerință contrat faptului că trebuia să părăsească locuința, l-a atacat pe Porumbrica Nicolai, aplicându-i o lovitură cu pumnul în regiunea coastelor pe stînga, iar reacția lui Porumbrica Nicolai a fost de a se apăra.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2021, a fost rest respins ca nefondat apelul avocatului, cu menținerea fără modificări a sentinței.

4.1. În motivarea deciziei sale, instanța de apel a indicat că, la pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Porumbrica Nicolai a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 145 alin. (1) Cod penal – omorul intenționat a unei persoane. Aceste împrejurări au fost constatate prin totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, instanța de apel a conchis că, deși inculpatul nu și-a recunoscut vina imputată, aceasta se dovedește pe deplin prin declarațiile succesului părții vătămate Ignat Nadejda, declarațiile martorului Porumbrica Nicolai (f.d. 23, Vol. II), totodată, vina inculpatului se demontează printr-o serie de probe materiale cum sunt: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 06.05.2020 (f.d.12-30, Vol. I), procesul-verbal de ridicare din 06.05.2020 (f.d. 35, Vol. I), CD ridicat prin procesul-verbal din 06.05.2020 (f.d. 35, Vol. I), procesul-verbal de examinare din 06.05.2020 (f.d. 37, Vol. I), ordonanța de recunoaștere în calitate de corp delict din 06.05.2020 (f.d. 40, Vol. I), ordonanța de recunoaștere și anexare a documentelor la cauza penală în calitate de mijloc material de probă (f.d. 42, Vol. I), certificat medical constatator al decesului nr.1121 (f.d. 47, Vol. I); raportul de expertiză judiciară nr.202002D0856 din 19.05.2020 (f.d. 131-132, Vol. I), raportul de expertiză judiciară nr.202005O0168 din 23.06.2020 (f.d. 144-147,

Vol. I); raportul de expertiză judiciară nr.2202035A0254 din 11.06.2020 (f.d. 155-158,Vol. I); raport de expertiză judiciară nr. 202003C1121 din 23.06.2020 (f.d. 171-175,Vol. I); raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/4-R-29 din 08.07.2020 (f.d. 183-187,Vol. I).

Cu referire la argumentul apărării precum că, în privința inculpatului nu au fost prezentate probe care ar demonstra vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii, instanța de apel a menționat că conform probelor prezentate, și anume concluzia raportului de expertiză judiciară nr.202003C1121 din 23 iunie 2020, prin care s-a constatat că moartea lui Ignat Ion, a survenit în rezultatul hemoragiei externe, ca urmare a plăgii înțepat-tăiate, penetrante, oarbe a gâtului pe dreapta, cu lezarea venei jugulare și traheii, ce se confirmă prin datele necropsiei și adevărit histologic. La examinarea medico-legală a cadavrului s-a depistat plagă înțepat-tăiată, penetantă, oarbă a gâtului pe dreapta, cu lezarea venei jugulare și traheii, care a fost produsă intra-vital, prin acțiune traumatică cu obiect ascuțit, înțepător-tăietor, posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță, este în legătură cauzală directă cu survenirea morții, prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă.

Referitor la faptul invocat de apărător precum că inculpatul Porumbrica Nicolai s-a aflat în legitima apărare, instanța de apel a conchis că acțiunile inculpatului au fost cu intenție directă, acesta nu a urmărit scopul de a se autopăra, ci a suprima viața acestuia, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al faptei sale, reieșind din modalitatea de reacționare, fiind conștient de urmările prejudiciabile care puteau surveni, admitând că poate să îl lipsească de viață pe Ignat Ion, sesizând astfel, care ar fi urmările aplicării loviturilor cu un obiect periculos precum este cuțitul.

Astfel, instanța de apel a constatat că, în timpul, locul și circumstanțele indicate în rechizitoriu, ca rezultat a unui conflict apărut între inculpat și victima Ion Ignat pe fundalul geloziei s-a iscat o ceartă verbală care a trecut în violență fizică. Inițiatorul violenței fizice a fost victima, care i-a aplicat o lovitură inculpatului cu pumnul în regiunea coastelor, la care inculpatul a luat un cuțit de pe masă și l-a înfipt în artera din regiunea gâtului. Astfel, moartea lui Ignat Ion, a survenit în rezultatul hemoragiei externe.

Analizând acțiunile de atac ale victimei sub ipoteza unui atac direct, imediat, material și real, instanța de apel a rețut că, formal aceste condiții sunt întrunite, însă atacul comis de Ignat Ion s-a epuizat, acesta renunțând să mai aplice și alte lovituri, or aceasta rezultă din faptul că inculpatul a avut suficient timp să evite continuarea conflictului, însă înarmându-se cu un cuțit, pe care l-a luat de pe masă, l-a atacat pe Ignat Ion. În astfel de circumstanțe constatând că de fapt, suntem în prezența a două atacuri distincte și nicidecum în prezența unei legitime apărări.

Mai mult, s-a stabilit că, după cum rezultă din documentele medicale, atacul victimei nu era unul grav, lipsind cu desăvârșire proporționalitatea între gravitatea pericolului produs de atac și pretinsa apărare or, aceasta rezultă din echimoza în regiunea costată pe stînga la nivelul costelor III-II, depistată la inculpatul Porumbrica Nicolai în urma examinării medicale la intrarea în Penitenciarul nr. 13 Chișinău, care potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 202002D0856 din 19.05.2020, nu se supune aprecierii medico-legale în conformitate cu prevederile p.17 a Regulamentului de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale (aprobat prin ordinul MS nr.199 din 27.06.2003, publicat în Monitorul Oficial al RM nr.170 - 172 din 08.08.2003) din motivul nespecificării pin ce se exprimă această contuzie (echimoză, excoriație, edem).

5. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului, care indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și achitarea inculpatului, din motiv că există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.

În motivarea cerințelor sale, apărătorul critică sentința instanței de fond și decizia instanței de apel apreciindu-le ca fiind neîntemeiate, care conțin o apreciere eronată a probelor anexate la dosar.

La fel, recurentul susține că inculpatul Porumbrica Nicolai se afla în legitimă apărare în raport cu Ignat Ion, or acesta nu a avut nici o intenție ca să-l omoare, mai mult decât atât, inculpatul a apreciat atacul ca fiind unul direct, imediat și real, îndreptat nemijlocit asupra sa, circumstanțe care nu au fost luate în calcul de către instanțele de fond.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond.

Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

Reieșind din conținutul cererii de recurs, Colegiul penal atestă că, apărarea invocă în calitate de temei pentru casarea deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit căruia *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*.

Având în vedere argumentele recurentului, care în ansamblu reprezintă critici cu privire la aprecierea instanței de apel a probelor administrate în speță, Colegiul penal constată că motivele menționate nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului ordinar declarat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de autor, întrucât, după cum rezultă din conținutul recursului, partea apărării încearcă să relateze propria versiune cu privire la desfășurarea evenimentelor petrecute la data săvârșirii infracțiunii, criticând modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele de fond, însă în acest sens, Colegiul precizează că aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului este bazată pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu și sub toate aspectele.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după pertinența, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate în ansamblu sunt apreciate din punct de vedere al coroborării.

Cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la etapa examinării recursului ordinar, Colegiul penal reamintește că dezacordul părților cu aprecierea probelor, nu reprezintă unul din temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu poate fi considerat ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind competența exclusivă a instanțelor respective.

În acest sens Colegiul atestă că, la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor și întemeiat a ajuns la concluzia privind menținerea sentinței de condamnare a inculpatului Porumbrica Nicolai.

Sub un alt aspect, Colegiul penal stabilește că instanța de apel la judecarea cauzei, corect a conchis că starea de fapt reținută și de drept apreciată, concordă cu circumstanțele cauzei și probele administrate, relevate și analizate în cuprinsul sentinței, și verificându-le suplimentar, corect a concluzionat că nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, considerentele primei instanțe fiind motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul că, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită în cadrul procesului

penal, astfel fapta acestuia reținută prin sentință, întrunește elementele infracțiunii imputate.

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține că, temeiul de drept prevăzut la pct. 8) invocat de recurent, include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

La caz, Colegiul atestă că, instanța de apel la judecarea apelului declarat de către apărare, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea emisă s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, inclusiv asupra circumstanțelor invocate de apărare privind comiterea faptei de inculpat în legitimă apărare, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 4.1. din prezenta decizie, motivare pe care instanța de recurs și-o însușește în pofida temeiniciei acesteia, reiterarea cărei nu este oportună, chestiune ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert v. România* din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 §1 din CtEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, Colegiul penal denotă că instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând cumulul de probe prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, ajungând la o concluzie întemeiată privind vinovăția inculpatului Porumbrica Nicolai în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal.

Faptul că inculpatul nu își recunoaște vina și consideră că acțiunile acestuia au fost întreprinse cu scopul de a se apăra, nu poate fi reținut ca un motiv de achitare, această poziție reprezentând un drept la apărare al inculpatului dar nu o chestiune ce generează achitarea lui, or, instanța de apel a explicat amănunțit care sunt limitele

legitimei apărări și raportând speței, corect a stabilit că acțiunile inculpatului nu cad sub incidența instituției legitimei apărări.

Colegiul penal constată că la caz nu este prezentă nici o discordanță între cele reținute de instanța de apel și conținutul probelor, sau ignorarea unor aspecte, ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o statuează.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența unor erori de drept, ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele invocate de recurent, soluția emisă de către instanța de apel fiind legală, întemeiată și motivată complet, iar recursul declarat de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului, urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e:

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2021, în cauza penală privindu-l pe *Porumbrica Nicolai XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **29 iulie 2021**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan